

Metoda „Colțurile”

Metoda „Colțurile” este o tehnică interactivă de învățare nonformală, activ-participativă, prin care copiii sunt provocați să ia o poziție față de o anumită problemă, să își argumenteze punctul de vedere și să asculte opiniile celorlalți.

Etapele metodei

1. Educatorul formulează o problemă / o afirmație.

2. În sala de grupă se marchează colțuri care semnifică diferite opinii (ex. sunt de acord / nu sunt de acord).

3. Copiii aleg colțul corespunzător părerii lor.

4. În grupuri mici, discută între ei, aduc argumente, ascultă argumentele colegilor.

5. Au posibilitatea să își schimbe colțul/opinia dacă sunt convingși de alte argumente.

6. În final, se face o reflecție comună: ce au învățat, cum s-au simțit, ce argumente i-au influențat.

Roluri educative

1. Dezvoltă capacitatea de analiză și argumentare;
 2. Încurajează ascultarea activă și respectarea celui alt;
 3. Îi ajută pe copii să învețe că este normal să avem opinii diferite;
 4. Educă spiritul democratic și toleranța.
-

Aplicație practică pentru grădiniță

Tema: „Prietenie fără bariere”

Domeniu de activitate: Cunoașterea mediului / Educație pentru societate.

Grup țintă: Copii 5-6 ani.

Obiective:

- Să își exprime opinia personală și să o argumenteze simplu.
- Să manifeste respect față de părerile colegilor.
- Să descopere importanța toleranței și a prieteniei.

Materiale:

- Două colțuri ale sălii marcate cu imagini sugestive (soare = „sunt de acord”; nor = „nu sunt de acord”).
- Cartonașe cu afirmații simple.

Sarcina didactică:

Copiii trebuie să se poziționeze într-un colț și să argumenteze alegerea făcută.

Desfășurare

1. **Moment introductiv:** Educatoarea le povestește copiilor că astăzi vor juca „Colțul opiniei”, un joc prin care fiecare va arăta ce gândește și va învăța să asculte și pe ceilalți.
2. **Formularea afirmației:** Educatoarea spune, de exemplu „Mă joc doar cu copiii care au jucării frumoase.”
3. **Alegerea colțului:** Copiii se gândesc puțin și apoi se duc în colțul cu „Soare” (da, sunt de acord) sau „Nor” (nu sunt de acord).
4. **Discuții în grup:** În fiecare colț, copiii discută între ei de ce au ales acea poziție. Educatoarea circulă printre ei și îi stimulează cu întrebări: „De ce crezi așa?”, „Cum te-ai simți dacă tu nu ai avea jucării și ceilalți nu s-ar juca cu tine?”.
5. **Schimbarea colțului:** După 2-3 minute, educatorul întreabă: „Ați auzit argumente care v-au făcut să vă schimbați părerea?” Copiii pot trece în celălalt colț dacă doresc.
6. **Reflecție comună:** La final, toți revin în cerc și discută concluzia: că prietenia nu depinde de jucării, haine sau aspect, ci de bunătate, cooperare și dorința de a fi împreună.

Afirmații posibile:

- „Nu mă joc cu copiii care poartă ochelari.”
- „Prietenii adevărați se ajută între ei.”
- „Nu mă joc cu copiii care nu pot alerga.”
- „Împart jucăriile mele cu prietenii mei.”

Concluzii:

Copiii vor înțelege, prin joc, importanța acceptării diversității și a toleranței, dezvoltând totodată abilitatea de a gândi critic și de a argumenta simplu.